

Koronakomiikkaa

Käytän keskitasoa enemmän aikaa ja rahaa kulttuuriin. Vaikka lippu tuntuu joskus kalliilta, totuus on toinen. Niin Suomessa kuin valtaosassa Eurooppaakin kulttuuria tuetaan isoin summin. Kun maksaa aika lailla veroa, voi mukavasti ottaa osan rahasta puhtaana takaisin seuraamalla vaikkapa oopperaa.

Korona keskeytti kulttuuriharrastukset. Kaikki vähänkin suuremmat pippalot on kylmästi peruttu. Järjestäjät ovat järjestään ehdottaneet, että liput, matkat ja majoitukset siirrettäisiin vuodelle eteenpäin, mikä on ollut yleensä helppo hyväksyä.

Kaikkea ei kuitenkaan voi noin vaan siirtää, ja on ruvettava hakemaan rahoja takaisin. Uutisten mukaan se ei aina ole onnistunut. Viimeisillään koriseva lentoyhtiö Norwegian on ollut tässä erityisen paha poika. Finnair ei sekään ole selvinnyt mitenkään mainiosti.

Kaiken kurjuuden keskellä Kansallisooppera sai mukavan potkun syyskauteen. Sopraano Karita Mattila oli jäänyt jumiin Eurooppaan. Oopperan taiteellinen pomo Lilli Paasikivi ja kärkevä maisteri Minna Lindgren saivat hullun idean. Tehdään satiiria koronasta.

Teokseksi valikoitui Mozartin hupsutteleva ooppera *Così fan tutte*, josta vääntyi mitään tarkoittamaton nimi *Covid fan tutte*. Vetonaulaksi suostui Turussa tilapäisesti viipyilevä Perniön tyttö. Esa-Pekka Salonen ja muitakin nimekkäitä tekijöitä saatiin mukaan.

Näytöksiin myytiin vain noin puolet paikoista. Kova kaarti kiinnosti. Kun nettimyynti alkoi, oopperan sivut tilttasivat. Lähellä pelipaikkaa asustelevat kiiruhtivat lippuluukuille, joilla myynti sujui. Muut noituivat ja kiroilivat. No, sain lopulta jonkinmoiset liput.

Pian ensi-illan jälkeen *Covid fan tutte* -esitys lähetettiin Ylen Areenassa. Se on vieläkin sillä katsottavissa. Koska lipunmyyntihässäkän takia en saanut paikkoja ykkösmiehityksen esityksiin, kelasin tallennetta kuin piru raamattua.

Karita Mattila esitti oopperassa nimellisesti palvelijatar Despinan pienehkön roolin. Todellisuudessa hän pälpätti ja lauloi vaikka mitä, myös miesten osuuksia. Tähten sisääntulo oli loistava.

Valkoiseen housupukuun sonnustautunut blondi haikailee kohtaloaan. Olisi pitänyt laulaa siellä ja täällä suurissa taloissa. Nyt ollaan Turussa nalkissa. Kansallisoopperasta soitetaan? Ai jaa, kansallisooppera, no jaa? Ai että ihan päärooli, no mikä ettei!

Diiva laahustaa lavalle ja ottaa yleisönsä. Hän esittää monta mainiota sketsiä, mutta valloittavin niistä on pakkokaranteenin pannun yli seitsenkymppisen seksikäs tankotanssi. Vau!

Miten sitten sketsit sujuivat kakkosmiehitykseltä? On tietysti vähän epäreilua katsoa ja arvioida ensin pääporukan tekemiset ja ruveta sitten räpimään tulokkaiden tekemisiä. Vaikka vähän glamourista jäätiin, hienosti he esittivät.

Kansallisoopperan *Covid fan tutte* -esitys herätti aikamoista huomiota myös isossa maailmassa. Suomessa repäistiin rajoja rikki ja kunnolla.

Kotoa löytyi ainakin yksi, joka ei esityksestä pitänyt. Höplän kriitikko Wilhelm Kvist repi pelihousunsa ja lyttäsi koko idean oopperalaulajien narsismin häpeämättömänä ilmentymänä.

Minä ainakin nautin tässä hullussa menossa niin ykkös- kuin kakkosesityksestäkin. Bravi!

pajen.fi